శ్రీ శఙ్కరాచార్యులు రచించిన శ్రీ దేవ్యాపరాధ క్షమాపణ స్తోత్రానికి

తెలుగులో తాత్పర్యము , విశేషాలు

ఆచార్య తాడేపల్లి పతంజలి 30 -04 -2025

శ్లోకం 1:

న మంత్రం నో యంత్రం తదపి చ న జానే స్తుతిమహో

న చాహ్వానం ధ్యానం తదపి చ న జానే స్తుతికథాః|

న జానే ముద్రాస్తే తదపి చ న జానే విలపనం

పరే జానే మాతస్త్వదనుసరణం క్లేశహరణమ్ ||౧||

తాత్పర్యం

ఓ తల్లి (దేవి)! నాకు మంత్రం తెలియదు, యంత్రం తెలియదు, నిన్ను స్తుతించే విధానం కూడా సరిగా తెలియదు. నిన్ను ఆహ్వానించడం, ధ్యానించడం మరియు నీ కథలను స్తుతించడం కూడా నాకు తెలియదు. ముద్రలు (చేతి సంజ్ఞలు) తెలియవు, అలాగే నా బాధను నీ ముందు వెళ్లబోసుకోవడం కూడా తెలియదు. కానీ ఒకటి మాత్రం నాకు తెలుసు - నిన్ను అనుసరించడం, నీ శరణు పొందడం అన్ని కష్టాలను తొలగిస్తుంది.

విశేషాలు:

- **ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తన అజ్ఞానాన్ని, నిస్సహాయతను అమ్మవారి ముందు వినయంగా చెప్పుకుంటున్నాడు.**
- **మంత్రం, యంత్రం, స్తుతి, ఆహ్వానం, ధ్యానం, కథాస్తుతి, ముద్రలు, విలపనం - ఇవన్నీ అమ్మవారిని చేరుకోవడానికి చేసే వివిధ రకాల ప్రయత్నాలు. కానీ భక్తుడు వీటన్నిటిలో తాను వెనుకబడ్డానని అంటున్నాడు.**
- **అయినప్పటికీ, అమ్మవారిని అనుసరించడం, ఆమెపై ఆధారపడటం అన్ని కష్టాలకు పరిష్కారం అని భక్తుడు దృఢంగా నమ్ముతున్నాడు. ఇది శరణాగతి యొక్క గొప్పతను తెలియజేస్తుంది.**

శ్లోకం 2:

విధేరజ్ఞానేన ద్రావిణవిరహేణాలసతయా

విధేయాశక్యత్వాత్తవ చరణయోర్యా చ్యుతిరభూత్|

తదేతత్ క్షంతవ్యం జనని సకలోద్ధారిణి శివే

కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి ||౨||

తాత్పర్యంఓ తల్లి! విధి విధానాలు తెలియక, ధనం లేక, బద్ధకం వల్ల లేదా నా అసమర్థత వల్ల నీ పాదాల వద్ద ఉండాల్సిన భక్తిలో ఏదైనా లోపం జరిగి ఉంటే, ఓ సర్వమును ఉద్ధరించే శివుని శక్తి స్వరూపిణి! దయతో ఆ తప్పును క్షమించు. కుమారుడు చెడ్డవాడు కావచ్చు కానీ తల్లి ఎప్పటికీ చెడ్డది కాదు కదా!

విశేషాలు:

- **ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తన భక్తిలో ఏర్పడిన లోపాలకు గల కారణాలను వివరిస్తున్నాడు - అజ్ఞానం, పేదరికం, బద్ధకం మరియు అసమర్థత.**
- **అమ్మవారిని "సకలోద్ధారిణి" (అందరినీ ఉద్ధరించే తల్లి) మరియు "శివే" (శుభకారిణి) అని సంబోధించడం ఆమె యొక్క కరుణామయమైన స్వభావాన్ని తెలియజేస్తుంది.**
- **"కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి " అనే వాక్యం తల్లి యొక్క నిస్వార్థమైన ప్రేమను, క్షమించే గుణాన్ని చాలా చక్కగా తెలియజేస్తుంది. తల్లి ఎప్పటికీ తన బిడ్డను విడిచిపెట్టదని ఈ శ్లోకం ద్వారా తెలుస్తోంది.**

శ్లోకం 3:

పృథివ్యాం పుత్రాస్తే జనని బహవః సంతి సరలాః

పరం తేషాం మధ్యే విరలతరలోఽహం తవ సుతః|

మదీయోఽయం త్యాగః సముచితమిదం నో తవ శివే

కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి ||3||

తాత్పర్యంఓ తల్లి! ఈ భూమి మీద నీకు ఎంతో మంది మంచి, సరళమైన కుమారులు ఉన్నారు. కానీ వారిలో నేను చాలా చంచలమైన, అరుదైన కుమారుడిని. ఓ శుభకారిణి! నా ఈ త్యాగం (నీకు దూరంగా ఉండటం) నాకు తగినదే కావచ్చు. కానీ కుమారుడు చెడ్డవాడు కావచ్చు కానీ తల్లి ఎప్పటికీ చెడ్డది కాదు కదా!

విశేషాలు:

- **ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తనను తాను ఇతర భక్తులతో పోల్చుకుంటూ తనలోని బలహీనతలను అంగీకరిస్తున్నాడు. తను చంచలమైన మనస్సు కలవాడని, అందుకే అమ్మవారికి దూరంగా ఉన్నాడని భావిస్తున్నాడు.**
- **మదీయోఽయం త్యాగః అనే మాటలో భక్తుడు తన దుష్ప్రవర్తన వల్ల అమ్మవారికి దూరంగా ఉండటం ఒక రకమైన త్యాగమే అని భావిస్తున్నాడు.**
- **ఈ శ్లోకంలో కూడా " కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి " అనే భావం తల్లి యొక్క అనంతమైన ప్రేమను, క్షమాగుణాన్ని పునరుద్ఘాటిస్తుంది.**

ఈ శ్లోకాలు దేవి అపరాధ క్షమాపణ స్తోత్రంలోనివి. ఈ స్తోత్రం అమ్మవారిని ప్రార్థిస్తూ తమ తప్పులను క్షమించమని వేడుకునే భక్తుల యొక్క వినయపూర్వకమైన భావాలను తెలియజేస్తుంది. తల్లి యొక్క కరుణ, ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ తన పిల్లలపై ఉంటుందని ఈ శ్లోకాలు చెబుతున్నాయి.

శ్లోకం 4:

జగన్మాతస్తవ చరణసేవా న రచితా

న వా దత్తం దేవి ద్రవిణమపి భూయస్తవ మయా।

తథాపి త్వం స్నేహం మయి నిరుపమం యత్ కురుషే

కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి ||౪||

తాత్పర్యం:ఓ జగన్మాతా! నీ పాదాల సేవను నేను సరిగా చేయలేదు. ఓ దేవి! నీకు సమర్పించడానికి నా దగ్గర ఎక్కువ ధనం కూడా లేదు. అయినప్పటికీ, నీవు నాపై చూపుతున్న అపారమైన ప్రేమను చూస్తే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. కుమారుడు చెడ్డవాడు కావచ్చు కానీ తల్లి ఎప్పటికీ చెడ్డది కాదు కదా!

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు అమ్మవారి సేవ చేయడంలోనూ, ఆమెకు కానుకలు సమర్పించడంలోనూ తనకున్న లోటును ఒప్పుకుంటున్నాడు.
- " నిరుపమం యత్ కురుషే " (నీవు చూపుతున్న అపారమైన ప్రేమ) అనే మాటలు అమ్మవారి యొక్క నిస్వార్థమైన ప్రేమను తెలియజేస్తాయి. భక్తుడు ఏమీ ఇవ్వకపోయినా, అమ్మవారు అతనిపై ప్రేమను కురిపిస్తూనే ఉంటుంది.
- ఈ శ్లోకంలో కూడా " కుపుత్రో జాయేత క్వచిదపి కుమాతా న భవతి " అనే భావం తల్లి యొక్క క్షమించే గుణాన్ని, బిడ్డపై ఆమెకున్న శాశ్వతమైన ప్రేమను నొక్కి చెబుతుంది.

శ్లోకం 5:

పరిత్యక్తా దేవా వివిధవిధసేవాకులతయా

మయా పఞ్చాశీతేరధికమపనీతే తు వయసి|

ఇదానీం చేన్మాతస్తవ యది కృపా నాపి భవితా

నిరాలంబో లంబోదరజనని కం యామి శరణమ్ ||౫||

తాత్పర్యం:ఓ తల్లి! వివిధ రకాల సేవల్లో నిమగ్నమై ఉండటం వల్ల నేను దేవతలందరినీ విస్మరించాను. నా జీవితంలోని ఎనభై అయిదు సంవత్సరాలకు పైగా గడిచిపోయాయి. ఇప్పుడు కూడా నీ దయ నాపై లేకపోతే, ఓ గణపతిని కన్న తల్లి! దిక్కులేని వాడినై నేను ఎవరిని శరణు వేడుకుంటాను?

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తన జీవితంలోని ఎక్కువ భాగం ఇతర దేవతల సేవలో గడిచిపోయిందని, అమ్మవారిని పట్టించుకోలేదని పశ్చాత్తాపపడుతున్నాడు.
- " పఞ్చాశీతేరధికమపనీతే తు వయసి" (నా జీవితంలోని ఎనభై అయిదు సంవత్సరాలకు పైగా గడిచిపోయాయి) అనే మాటలు భక్తుడు తన జీవిత చరమాంకంలో ఉన్నాడని

తెలియజేస్తున్నాయి. ఇప్పుడు అమ్మవారి దయ తప్ప తనకు వేరే దిక్కు లేదని ఆయన ఆవేదన చెందుతున్నాడు.

- " నిరాలంబో లంబోదరజనని కం యామి " (దిక్కులేని వాడినై నేను ఎవరిని శరణు వేడుకుంటాను?) అనే ప్రశ్న భక్తుని యొక్క పూర్తి నిస్సహాయతను, అమ్మవారిపై అతనికున్న అచంచలమైన నమ్మకాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంది. "లంబోదరజనని" అని అమ్మవారిని సంబోధించడం ఆమె యొక్క కరుణామయమైన మాతృత్వాన్ని గుర్తు చేస్తుంది.

ఈ శ్లోకాలు భక్తుని యొక్క పశ్చాత్తాప భావాన్ని, నిస్సహాయ స్థితిని మరియు అమ్మవారిపై ఉన్న దృఢమైన విశ్వాసాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి. జీవిత చరమాంకంలో కూడా అమ్మవారి దయ కోసం ఎదురుచూసే భక్తుని యొక్క ఆర్తి ఈ శ్లోకాలలో కనిపిస్తుంది.

శ్లోకం 6:

శ్వపాకో జల్పాకో భవతి మధుపాకోపమగిరా
నిరాతంకో రంకో విహరతి చిరం కోటికనకైః|
తవాపర్ణే కర్ణే విశతి మనువర్ణే ఫలమిదం
జనః కో జానీతే జనని జపనీయం జపవిధౌ ||౬||

తాత్పర్యంఓ తల్లి! నీ నామ మంత్రం చెవిలో పడగానే, చండాలుడు కూడా మధువు తాగిన వాని వలె మధురంగా మాట్లాడతాడు. పేదవాడు కూడా భయం లేకుండా కోట్ల బంగారు నాణేలతో నిరంతరం విహరిస్తాడు. నీ ఒక్క అక్షర మంత్రం యొక్క ఫలమే ఇంత గొప్పగా ఉంటే, ఓ తల్లి! నీ జపించవలసిన మంత్రం యొక్క గొప్పతనాన్ని, దాని జపించే విధానాన్ని ఎవరు తెలుసుకోగలరు?

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో అమ్మవారి నామ మంత్రం యొక్క అద్భుతమైన శక్తిని వర్ణిస్తున్నారు. ఆమె నామం యొక్క ప్రభావంతో నీచమైన స్థితిలో ఉన్నవాడు కూడా ఉన్నతమైన స్థితిని పొందుతాడని చెబుతున్నారు.
- అమ్మవారి మంత్రం యొక్క శక్తి అపరిమితమైనదని, దాని పూర్తి గొప్పతనాన్ని మానవులు తెలుసుకోలేరని ఈ శ్లోకం నొక్కి చెబుతోంది.

శ్లోకం 7:

చితాభస్మాలేపో గరలమశనం దిక్పటధరో
జటాధారీ కణ్ఠే భుజగపతిహారీ పశుపతిః|
కపాలీ భూతేశో భజతి జగదీశైకపదవీం
భవాని త్వత్పాణిగ్రహణపరిపాటీఫలమిదమ్ ||౭||

తాత్పర్యంశంకరుడు చితాభస్మాన్ని పూసుకుంటాడు, విషాన్ని ఆహారంగా తీసుకుంటాడు, దిక్కులనే వస్త్రాలుగా ధరిస్తాడు, జడలు కలిగి ఉంటాడు, మెడలో పాముల రాజును ఆభరణంగా ధరిస్తాడు, చేతిలో కపాలం ఉంటుంది, భూత గణాలకు అధిపతి. అటువంటి పశుపతి (శివుడు) కూడా జగత్తుకు ఏకైక ప్రభువు అనే పదవిని పొందాడు. ఓ భవానీ! ఇది నీ పాణిగ్రహణ (వివాహ) విధానం యొక్క ఫలం కదా!

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో శివుని యొక్క అసాధారణమైన రూపం మరియు ఆయన గొప్పతనాన్ని వర్ణిస్తున్నారు. ఆయన భయంకరమైన వేషధారణ ఉన్నప్పటికీ, జగత్తుకు ప్రభువు కాగలిగారు.
- ఓ భవానీ! ఇది నీ పాణిగ్రహణ విధానం యొక్క ఫలం కదా!) అనే వాక్యం శివుని యొక్క గొప్పతకు పార్వతి (భవాని) తో జరిగిన వివాహమే కారణమని సూచిస్తుంది. ఇది శక్తి మరియు శివుని యొక్క కలయిక యొక్క ప్రాముఖ్యతను తెలియజేస్తుంది.
- ఈ శ్లోకం ద్వారా శక్తి లేకుండా శివుడు కూడా సంపూర్ణుడు కాదని, ఇద్దరి కలయిక వల్లే విశ్వం నడుస్తుందని భావన తెలుస్తుంది.

శ్లోకం 8:

న మోక్షస్యాకాంక్షా భవవిభవవాఞ్ఛాపి చ న మే
న విజ్ఞానాపేక్షా శశిముఖి సుఖేచ్ఛాపి న పునః|
అతస్త్వాం సంయాచే జనని జననం యాతు మమ వై
మృడానీ రుద్రాణి శివ శివ భవానితి జపతః ||౮||

తాత్పర్యంఓ చంద్రముఖి! నాకు మోక్షం పట్ల కోరిక లేదు, ఈ ప్రపంచంలోని భోగాల పట్ల ఆసక్తి లేదు, జ్ఞానం పట్ల ఆపేక్ష లేదు, మరలా సుఖాల పట్ల కూడా కోరిక లేదు. ఓ తల్లి! నేను నిన్ను ఒక్కటే ప్రార్థిస్తున్నాను - నా జన్మలు "మృడాని, రుద్రాణి, శివ, శివ, భవాని" అని జపిస్తూ గడవాలి.

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తన యొక్క నిస్వార్థమైన భక్తిని వ్యక్తం చేస్తున్నాడు. అతనికి మోక్షం, భోగాలు, జ్ఞానం లేదా సుఖాలపై ఎలాంటి కోరిక లేదు.
- భక్తుడు కేవలం అమ్మవారి నామాలను జపిస్తూ తన జీవితాన్ని గడపాలని కోరుకుంటున్నాడు. "మృడాని, రుద్రాణి, శివ, శివ, భవాని" అనే అమ్మవారి యొక్క వివిధ రూపాలను సంబోధిస్తూ ఆమెపై తనకున్న ప్రేమను, భక్తిని తెలియజేస్తున్నాడు.
- ఈ శ్లోకం నిష్కామ భక్తి యొక్క గొప్పతను తెలియజేస్తుంది. భక్తుడు ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించకుండా కేవలం అమ్మవారి నామస్మరణలోనే ఆనందాన్ని పొందుతున్నాడు.

ఈ శ్లోకాలు అమ్మవారి యొక్క అపారమైన శక్తిని, శివునితో ఆమెకున్న సంబంధాన్ని మరియు నిస్వార్థ భక్తి యొక్క ప్రాముఖ్యతను తెలియజేస్తాయి. భక్తుడు కేవలం అమ్మవారి నామస్మరణతోనే తన జీవితాన్ని ధన్యం చేసుకోవాలని కోరుకోవడం అతని యొక్క పరిపూర్ణమైన శరణాగతిని సూచిస్తుంది.

శ్లోకం 9:

నారాధితాసి విధినా వివిధోపచారైః
 కిం రుక్షచింతనపరైర్న కృతం వచోభిః।
 శ్యామే త్వమేవ యది కిఞ్చన మయ్యనాథే
ధత్సే కృపాముచితమంబ పరం తవైవ ॥౯॥

తాత్పర్యం: ఓ శ్యామలా దేవి! నిన్ను వివిధ ఉపచారాలతో శాస్త్రోక్తంగా పూజించలేదు. నిర్లక్ష్యమైన ఆలోచనలతో నిండిన నా మాటలతో నిన్ను ఏమి బాధించలేదో! అయినప్పటికీ, అనాథనైన నాపై నీవు కొంచెం దయ చూపితే అది నీకే తగును, ఓ తల్లి! నీ కరుణ అపారమైనది కదా!

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు అమ్మవారిని సరిగ్గా పూజించలేదని, తన తప్పు ఆలోచనలు మరియు మాటలతో ఆమెను బాధించి ఉండవచ్చని పశ్చాత్తాపపడుతున్నాడు.
- "(నిర్లక్ష్యమైన ఆలోచనలతో నిండిన నా మాటలతో నిన్ను ఏమి బాధించలేదో!) అనే వాక్యం భక్తుని యొక్క ఆందోళనను తెలియజేస్తుంది.
- శ్యామలా దేవి! అనాథనైన నాపై నీవు కొంచెం దయ చూపితే అది నీకే తగును, ఓ తల్లి! నీ కరుణ అపారమైనది కదా!) అనే మాటలు అమ్మవారి యొక్క కరుణామయమైన స్వభావాన్ని, అనాథల పట్ల ఆమెకున్న ప్రేమను తెలియజేస్తాయి. భక్తుడు తన తప్పులను ఒప్పుకుంటూ కేవలం ఆమె దయను మాత్రమే ఆశిస్తున్నాడు.

శ్లోకం 10:

 ఆపత్సు మగ్నః స్మరణం త్వదీయం
కరోమి దుర్గే కరుణార్ణవేశి।
 నైతచ్ఛఠత్వం మమ భావయేథాః
క్షుధాతృషార్తా జననీం స్మరంతి ॥౧౦॥

తాత్పర్యం: ఓ దుర్గా! కరుణా సముద్రురాలివి! నేను ఆపదల్లో మునిగిపోయినప్పుడు నిన్ను స్మరిస్తున్నాను. ఇది నా యొక్క మోసపూరితమైన ప్రవర్తన అని భావించవద్దు. ఆకలితో, దాహంతో ఉన్న పిల్లలు తమ తల్లిని గుర్తు చేసుకుంటారు కదా!

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు అమ్మవారిని స్మరించుకోవడం సహజమైన చర్య అని సమర్థిస్తున్నాడు.
- కరుణా సముద్రురాలివి అని దుర్గాదేవిని సంబోధించడం ఆమె యొక్క అనంతమైన కరుణను తెలియజేస్తుంది.
- ఆకలితో, దాహంతో ఉన్న పిల్లలు తమ తల్లిని గుర్తు చేసుకుంటారు కదా! అనే ఉపమానం కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు తల్లిని గుర్తు చేసుకోవడం ఎంత సహజమో, తాను కూడా అలాగే అమ్మవారిని స్మరిస్తున్నానని భక్తుడు వివరిస్తున్నాడు. ఇది అమ్మ మరియు బిడ్డల మధ్య ఉండే సహజమైన బంధాన్ని తెలియజేస్తుంది.

శ్లోకం 11:

జగదంబ విచిత్రమత్ర కిం పరిపూర్ణా కరుణాస్తి చేన్మయి।

అపరాధపరమ్పరాపరం న హి మాతా సముపేక్షతే సుతమ్ ॥౧౧॥

తాత్పర్యంఓ జగదంబ! నీవు నాపై సంపూర్ణమైన కరుణ చూపిస్తే ఇందులో ఆశ్చర్యం ఏముంది? ఎందుకంటే తల్లి తన కుమారుడు అనేక తప్పులు చేసినప్పటికీ అతనిని విస్మరించదు కదా!

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు అమ్మవారి కరుణను పొందడం సహజమైన విషయమని అంటున్నాడు. ఆమె జగత్తుకు తల్లి కాబట్టి, తన పిల్లవాడు ఎన్ని తప్పులు చేసినా ఆమె అతనిని విడిచిపెట్టదని ఆయన విశ్వసిస్తున్నాడు.
- తల్లి తన కుమారుడిని విస్మరించదు కదా! అనే వాక్యం తల్లి యొక్క నిస్వార్థమైన ప్రేమను, క్షమించే గుణాన్ని మరోసారి నొక్కి చెబుతుంది. అమ్మ ఎల్లప్పుడూ తన బిడ్డను ఆదరిస్తుందని ఈ శ్లోకం ద్వారా తెలుస్తోంది.

మత్సమః పాతకీ నాస్తి పాపఘ్నీ త్వత్సమా న హి।

ఏవం జ్ఞాత్వా మహాదేవి యథాయోగ్యం తథా కురు ॥12॥

తాత్పర్యం

ఓ మహాదేవి! నా వంటి పాపి లేడు, నిన్ను పోలిన పాపాలను హరించే శక్తి గలవారు లేరు. ఇది తెలుసుకొని, నీకు ఎలా యోగ్యంగా అనిపిస్తే అలా చేయి.

విశేషాలు:

- ఈ శ్లోకంలో భక్తుడు తనను తాను గొప్ప పాపిగా చెప్పుకుంటున్నాడు. తన పాపాలను పోగొట్టే శక్తి కేవలం అమ్మవారికి మాత్రమే ఉందని ఆయన విశ్వసిస్తున్నాడు.

- **నా వంటి పాపి లేదు అనే మాటలు భక్తుని యొక్క వినయాన్ని, తన పాపాల పట్ల ఆయనకున్న తీవ్రమైన పశ్చాత్తాపాన్ని తెలియజేస్తాయి.**
- **నిన్ను పోలిన పాపాలను హరించే శక్తి గలవారు లేరు అనే వాక్యం అమ్మవారి యొక్క అమోఘమైన శక్తిని, కరుణను తెలియజేస్తుంది. భక్తుడు తన పాపాలను క్షమించే శక్తి కేవలం ఆమెకు మాత్రమే ఉందని నమ్ముతున్నాడు.**
- **ఇది తెలుసుకొని, నీకు ఎలా యోగ్యంగా అనిపిస్తే అలా చేయి అనే మాటలు భక్తుని యొక్క సంపూర్ణ శరణాగతిని సూచిస్తాయి. తనను శిక్షించడమా లేదా క్షమించడమా అనే నిర్ణయాన్ని పూర్తిగా అమ్మవారి విచక్షణకే వదిలేస్తున్నాడు.**

ఈ చివరి శ్లోకంతో దేవి అపరాధ క్షమాపణ స్తోత్రం ముగుస్తుంది. ఈ స్తోత్రం అంతటా భక్తుడు తన తప్పులను ఒప్పుకుంటూ, అమ్మవారి కరుణను వేడుకుంటూ, ఆమె యొక్క అనంతమైన శక్తిని, ప్రేమను కొనియాడుతాడు. తల్లి తన బిడ్డలను ఎల్లప్పుడూ క్షమిస్తుందనే బలమైన విశ్వాసంతో ఈ స్తోత్రం ముగుస్తుంది.

|| ఇతి శ్రీశఙ్కరాచార్యవిరచితం దేవ్యపరాధక్షమాపణస్తోత్రం సమ్పూర్ణమ్ ||